

[Kai Moltke.]

om indkomstpolitik til et spørgsmål om indgreb mod lønmodtagere. Vi har jo tilløbene her. Jeg tror dog ikke, at Arbejdsgiverforeningen i disse dage handler klogt, når den nu arbejdsretligt prøver at gribe ind over for en times arbejdsnedlæggelse hist og her. Jeg tror, en sådan metode yderligere vil forværre klimaet, til vi når frem til forårets overenskomstforhandlinger og overenskomstsituation.

Indkomstpolitik, det er smukt, men det kan ikke rettes mod en enkelt kategori af samfundets borgere. Det er det, Frankrig er et varsel om. Og så må regeringen selvfølgelig selv om, man vil lære af historien og af begivenheder ude omkring, eller man vil lade være med det og så tage konsekvenserne, indtil huset brænder herhjemme.

Til sidst: nu har man diskuteret regeringens økonomiske politik og afskrivningsregler. Nu håber jeg ikke, det er rigtigt — men jeg håber da, kulturministeren kan give oplysninger om det, Boss-sagen har jo dog vakt interesse rundt omkring — er det rigtigt, at der var forberedt en foredragsserie om, hvilke konsekvenser man skulle drage af Boss-skandalen, og at dette blev standset i Danmarks radio? Jeg kan ikke dokumentere det her i dag, men jeg har i alle tilfælde hørt det fra adskillige af radioens medarbejdere. Og jeg kan kun betragte det som et indicium for, at der er noget om snakken, når en af radioens økonomiske eksperter, cand. polit. Helge Andersen, må søge til Højskolebladet for at skrive om Boss-skandalen og den nuværende aktieselskabslovgivning. Ja, man kan måske sige, Helge Andersen er respektløs; han fastslår, at Danmark har den mest forældede aktieselskabslovgivning i hele Europa i øjeblikket, og opridsrer en række konkrete træk. Regnskab behøver ikke at afgives af de såkaldte kommanditselskaber med under 10 aktionærer. De er fri. Ingen kontrol. Og så videre. Vi har fået indført koncernprincippet, datterselskaberne, filialerne, men der er ingen pligt til, at en koncern gennemfører et samlet regnskab. Ja men det er jo netop det, som giver mulighed for manipulationer. Det er jo det, som muliggør det.

Nu har jeg indtryk af, at regerings-

partierne er meget stolte af, at de har gennemført afskrivningsregler, som skaber bedre vilkår for erhvervslivet. Men eksperter taler jo mere og mere og taler højt om de såkaldt skæve regnskabsaflæggelser, d. v. s. at kalenderåret ikke bruges som regnskabsår, men at det nogle steder er fra 1. april, andre steder 1. januar, 1. februar osv. Og hvis man vil gøre sig den ulejlighed blot at se en eksperts fremstilling i Højskolebladet, vil man se, at her har vi sådanne ting som, at man afskriver på lager den 1. januar, derefter sælger man til sit datterselskab, som har regnskabsaflæggelse den 1. februar, og så foretages der i virkeligheden dobbelt afskrivning på de samme varelagre. Og sådan kan man jo blive ved med aktieselskabsloven. Hvor meget står der i aktieselskabsloven med hensyn til betingelserne for friaktier? Hvor meget står der om kontrol med kontanter og reelle aktiver, når man overtager store firmaer? Det var jo det, Boss gjorde uden at eje en eneste rød øre. Hvis regeringen — hvad den jo bebudede før de sidste begivenheder — ved overenskomstafslutningen forbereder en stram indkomstpolitik rettet mod lønmodtagerne, så vil jeg råde til, at den i alle tilfælde ikke præsenterer noget sådant, uden at der foreligger et reelt forslag om ændring af aktieselskabsloven tilpasset den økonomi og den tid, som vi lever i. Jeg vil ikke give regeringen alene ansvaret, for den aktieselskabslov har jo længe været forældet, og den tidligere regering fik jo indføjet i en af de hemmelige paragraffer i skatteaftalen mellem S og SF, at revision af aktieselskabsloven er ikke aktuel, men holdes i reserve. Derfor er det ikke det, jeg vil stille regeringen over for: at den her har handlet værre, regeringen repræsenterer jo de lag, som særlig er interesseret i aktieselskabsloven, og jeg forstår denne tilbageholdenhed. Men jeg forstår til gengæld også, at hvis man skal snakke om indkomstpolitik, så er det en af de første ting, som må lægges frem til revision i folketinget.

Lis Groes: Det konservative folkeparti har for vane at afsvære konservatismen og i stedet forsøge at præsentere sig som et moderne og progressivt parti. Sidst så vi i